

ἕτιτινες ἐγενήθησάν μοι παρεργαῖα, ἀσπάζει
 ται ὑμᾶς, εὐαφραδὲς ὁ θεὸς ὑμῶν Δουλό
 ΧΡΙΣΤΟΙ, πάντοτε ἀγωνίζομαι ὑπὲρ ὑ
 μῶν ἕν τῶν προσβηχαῖς, ἵνα σῆτε τέλειοι
 Ἐπεπληρωμένοι ἐν παντὶ θελήματι τοῦ θεοῦ.
 μαρτυρῶ γὰρ αὐτῶν, ὅτι ἔχουσιν πολλὸν ἔ
 πὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν λαοδικείᾳ, καὶ τῶν ἐν Ἱε
 ραπόλει, ἀσπάζεσθαι ὑμᾶς Λουκάς ὁ ἰατρός, ὁ
 ἄσκητος, καὶ Δημάς, ἀσπασάδε τὸν ἐν λα
 οδικείᾳ ἀδελφόν, καὶ Νυμφάν, καὶ τὴν κατ'
 οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν, καὶ ὅταν ἀναγνωθῆ
 τὴν ἐπιστολὴν, ποιήσατε, ἵνα καὶ ἐν τῇ
 λαοδικείᾳ ἐκκλησίᾳ ἀναγνωθῆ, καὶ τὴν
 ἐκ λαοδικείας, ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνώτε, καὶ
 εἴπατε ἀρχίππῳ, βλέπε τὸ διακονίαν ἢ μ
 παρελάβες ἐν κυρίῳ, ἵνα αὐτῶν πληροῖς. ὁ
 ἀσπασμὸς τῆ ἐμῆ χειρὸς παύλου, μνημονεύε
 τέ μου τὸ δεσμῶν, ἢ χάρις μετ' ὑμῶν, ἀμήν.

qui fuere mihi solatio. Salutatur uos Epa
 phras, qui ex uobis est seru⁹ Christi, sem
 per enixe laborans pro uobis, in oratio
 nibus, ut stetis perfecti & completi in om
 ni uoluntate dei. Testimonium enim illi
 perhibeo, quod habeat multum studiū,
 pro uobis, & his qui sūt Laodiceæ, & his
 qui Hierapoli. Salutatur uos Lucas medi
 cus dilectus. Salutate frēs qui sunt Laodi
 ceæ, & Nymphā, & quæ in domo illius
 est congregationem, & cum lecta fuerit a
 uobis epistola, facite ut & in Laodicensiū
 ecclesia legatur, & eam quæ scripta est ex
 Laodicea, ut & uos legatis, & dicite Ar
 chippo, uide ministerium quod accep
 isti in domino, ut illud impleas. Salutatio
 mea manu Pauli. Memores sitis uinculo
 rum meorum. Gratia uobiscum. Amen.

Μαρκία ad εφρασαλιανούς πρώτης ἐπιστολῆς.
 ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ ΠΡΩΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ.

ΑΙ ΤΗΝ ἐπιστέλλει ἀπ' ἀθλωῶν, ἑωρακῶς πρότερον αὐτῶν, καὶ διατίθηται παρ' αὐτοῖς,
 ἢ δὲ πρόφασις ἐστὶ ἐπιστολῆς αὐτῆς, ὁ ἀπόστολος πολλὰς θλίψεις παθὼν ἐν βεροῖαις, καὶ
 ἐν φιλιπποῖσι καὶ μακεδονίαις, καὶ ἐν κορίνθοις, γινώσκων τὴν ὅσα πέπονθεν καὶ ἐν θεσ
 σαλονίᾳ, φοβούμενος μὴ ἀκούσαντες θεσσαλονικεῖς ἀπέπονθεν ἐν ταῖς παρεκκλή
 ναις πόλεσι, παραδοῦσιν ὑπὲρ τοῦ ψεύζοντος, καὶ σκανδαλιζῶσι, μαθὼν δὲ ὅτι καὶ ἐπὶ τῶν ἀποθνή
 σκοντι κατ' ὁδῶν ἐγένοντο, ἀπέστειλε ἱμῶν θεοῦ πρὸς αὐτοὺς μετὰ ἐπιστολῆς ταύτης, καὶ πρώτων μου
 ἐπιστολῆς αὐτοῦ ἐν τῇ πόλει, ὥστε μὴ σαλεύεσθαι διὰ τὰς θλίψεις, καὶ μηδὲν ἔξενον αὐτοῦς πεπονθέναι
 ὑπὲρ τῶν ἰσθμῶν, τῶν καὶ τὸν κύριον ἀποκτείναντων, χριστιανῶν γὰρ ἰσθμῶν ἐθλίβεσθαι ἐν τῷ βίῳ τῶ
 ἔλεεν, πολλὰ δὲ πρᾶξις αὐτοῦ ὅπως ὡς πρὸς ἔλαβον παρ' αὐτῶν ἀναστρέφειν, γράφει πρὸς τῶν τελευτή
 των, πρᾶξις αὐτοῦ, καὶ διδάσκων μὴ βαρύνειν φέρειν, ὅτι εἶναι τὸ θάνατον ἀσώλῃ, ἀλλ'
 ὁ δὲ ἀνασάσεως, ἐπέτα, καὶ πρὸς τῶν ἰσθμῶν αὐτοῦ διδάσκει, ἵνα ἀδικῶν τὴν ἡμέραν γινώσκοντες,
 αἰεὶ ἔτοιμοι γίνωνται, καὶ μηδὲν προσέχωσιν ἀπαγελλομένῳ πρὸς αὐτοῦ, εἶσεσθαι γὰρ φησὶ τὴν πρῶ
 σίαν οὕτως, ὥστε τὸν πρὸς ἰλαπομύσε καὶ ἐνρισκομύσε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, μὴ φθάνειν τοὺς ἐκ νεκρῶν
 ἐγερομένους, ἅμα δὲ γίνεσθαι τὴν πάντων ἀλλὰ γὰρ διδάσκει, πρὸς τούτοις, τρῶς ἐπέτα αὐτοῖς βελ
 τιούσθαι ἐν τῶν ἡμερῶν, προτρέπει αὐτοὺς καὶ αἰεὶ χάρισμα τῆ ἐλπίδι, καὶ προσεύχεσθαι, καὶ εὐχαριστῆσαι αὐ
 τοὺς αἰεὶ τῶν κυρίῳ, ἕνεκεν τῶν αὐτοῦ ἀναγνώσθαι τὴν ἐπιστολὴν ταύτην πᾶσι τῶν ἀδελφῶν.

ARGVMENTVM

Thessalonicenses sunt Macedones, qui accepto uerbo ueritatis, perstiterunt in fide, etiam in persecutione ciuium suorum. Præterea nec receperunt falsos apostolos, nec ea quæ a falsis apostolis dicebantur. Hos collaudat apostolus, scribens eis ab Athenis, per Tythicum diaconem, & Onesimum acolythum.

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ ΕΠΙ-
ΣΤΟΛΗ ΠΑΥΛΟΥ ΠΡΩΤΗ.

ΑΥΛΟΣ ἢ σιλουανὸς ἔτι /
μόθεος τῆ ἐκκλησίας θεσα-
λονικέων, ἐν θεῷ πατρὶ καὶ
κυρίῳ ἸΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΩ. χά-
ρις ὑμῖν ἔειρήνη ἀπὸ θεοῦ
πατρὸς ἡμῶν, καὶ κυρίου ἸΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.
ἐνχαριστῶμαι ἰσχυρῶς πάντοτε ἐν παντί
ὑμῶν, μνησθῆναι ὑμῶν περιστάσεις ἐπὶ πάντων
σπουδαῖς ὑμῶν, ἀδιαλείπτως μνημονεύοντες
ὑμῶν ἕνεκα ὅτι πίστεως, καὶ ἔργου ἡμῶν
πρὸς τὸν θεόν, ὅτι ἐλπίδος ἡμῶν ἸΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.
ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν, εἰδότες ἀδελφοὶ ἡ-
γαπημένοι ὑπὸ θεοῦ πᾶσι ἐκλογῶν ὑμῶν, ὅτι
τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν οὐκ ἐγενήθη εἰς ὑμᾶς ἐν
λόγῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει, καὶ πνεύματι
καὶ ἀγάπῃ, καὶ ἐν πληροφορίᾳ πολλῇ, καθὼς οἴ-
δατε, οἱ ἐγενήθητε ἐν ὑμῖν δι' ὑμᾶς, καὶ
ὑμῶν μιμηταὶ ἡμῶν ἐγενήθητε, καὶ ἡμῶν
ἐξάμνητοι τῶν λόγων, ἐν ἑλίψῃ πολλῇ μετὰ
χαρᾶς πνεύματος ἁγίου, ὥστε γενέσθαι ὑμᾶς
τύποις πάνσι τοῖς πισεύουσιν ἐν τῇ μακεδονί-
ᾳ καὶ ἀχαΐᾳ, ἀφ' ὑμῶν δὲ δὲ ἡμεῖς ὁ λόγος
ἦν κυρίου, οὐ μόνον ἐν τῇ μακεδονίᾳ καὶ ἀχα-
ΐᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν παντί τόπῳ, ἡ πίστις ὑμῶν ἦν
πρὸς τὸν θεόν δι' ἐλεηλυθῆναι, ὥστε μηδεμίαν ὑμῶν
ἔχειν.

AD THESSALONICENSES
EPISTOLA PAULI PRIMA

Aulus, & Sylluanus, & Timo-
theus, ecclesiae Thessalonicen-
sium, in deo patre, & dño Ie-
su Christo. Gratia uobis &
pax, a deo patre nostro, & dño Iesu Chri-
sto. Gratias agimus deo semper, de om-
nibus uobis, mentionē uestri facientes in
orationibus nostris indefinenter, recolē-
tes uestri, propter opus fidei, & laborem
charitatis, & quod permāsistis in spe do-
mini nostri Iesu Christi, coram deo, & pa-
tre nostro, sciētes fratres dilecti a deo ele-
tionem uestram, quoniam euangelium
meum fuit erga uos, nō in sermone solū,
uerū etiam in uirtute, & in spiritu sancto
& in certitudine multa, quemadmodum
nostis, quales fuerimus inter uos, uestra
causa. Et uos imitatores nostri facti fui-
stis, & domini recipiētes uerbum, in affli-
ctione multa, cū gaudio spiritus sancti,
adeo ut fueritis exemplo omnibus cre-
dentibus in Macedonia, & Achaia. A uo-
bis enim per tonuit uerbum domini, non
solum in Macedonia, & Achaia, uerum
etiam in omni loco, fides uestra quæ est
in deum dimanauit, ut non sit uobis ne-
cesse

ἔχαμ, λαλῶν τί, αὐτοὶ γὰρ περὶ ὑμῶν
 ἀπαγγέλλουσι, ὅποια ἔισοδος ἔχομεν
 πρὸς ὑμᾶς, καὶ πῶς ἐπεστέφαστε πρὸς τὸν θεόν
 ὁμᾶρ τῶν εἰδώλων, δουλεύει θεῷ ζῶντι, Ἐ
 ἀληθινῶ, Ἐ ἀναμύσει τὸν ἵον αὐτοῦ, ἐκ τῶν
 οὐρανῶν, ὁμᾶρ ἡγείρεται ἐκ τῶν νεκρῶν, ἸΗΣΟΥΝ
 τὸν ζυόμενον ἡμᾶς ἀπὸ φθὸς ὄργης φθὸς ἔχο-
 μίνα. Αὐτοὶ γὰρ οἶδατε ἀδελφοὶ τὴν εἰ-
 σοδὸν ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς, ὅτι οὐ κενὴ γέ-
 σουμεν, ἀλλὰ Ἐ προπαθόντες καὶ ὑβρισθέντες,
 καθὼς οἶδατε ἐν Φιλίπποις ἐπαρξασίασαί
 μεθα ἐν θεῷ ἡμῶν, λαλῆσαι πρὸς ὑμᾶς
 τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ ἐν πολλῶν ἀγωνίᾳ, ἢ ἢ
 παρὰ κληπίαν ἡμῶν, οὐκ ἐκ πλάνης, οὐδὲ ὄργης
 καθαρσίας, οὐτε ἐν δόλῳ, ἀλλὰ καθὼς δι-
 δοκίμασμεθα ὑπὸ τοῦ θεοῦ πισθῆναι τὸ
 εὐαγγέλιον, οὕτως λαλῶμεν, οὐχ ὡς ἀνθρώ-
 ποις ἀρέσκοντες, ἀλλὰ θεῷ διδοκί-
 μάζοντες τὰς καρδίας ἡμῶν. οὐτε γὰρ ποι-
 τε ἐν λόγῳ κολακίας ἐγενήθημεν, καθὼς
 οἶδατε, οὐτε ἐμ προφάσει πλεονεξίας, θεὸς
 μάρτυς, οὐτε ζητοῦντες ὄργην ἀνθρώπων λό-
 ξαμ, οὐτε ἀπὸ ὑμῶν, οὐτε ἀπὸ ἄλλων, δωά-
 μνοι ἐμ βάρει εἶναι, ὡς ΧΡΙΣΤΟΥ ἀπόσο-
 λοι, ἀλλ' ἐγενήθημεν ἡπίοι ἐμ μέσῳ ὑμῶν,
 ὡς ἄμ τροφὸς θάλπητα ἑαυτῆς τέκνα, οὕτως
 ἐμψρόμενοι ὑμῶν, ἐδοκοῦμεν μεταδῆνα
 ὑμῖν, οὐ μόνον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ, ἀλλ
 καὶ ἡμῶν τὰς ἑαυτῶν ψυχάς, διότι ἀγαπῶ-
 τοὶ ἡμῖν γενένηθε. μνημονεύετε γὰρ
 ἀδελφοὶ τὸν κόπον ἡμῶν, καὶ τὸν μόχθον.
 νυκτὸς γὰρ καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι πρὸς
 τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαι ὑμᾶς, ἐκκρύξαμεν εἰς
 ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ, ὑμᾶς μάρτυ-
 ρες καὶ ὁ θεὸς, ὡς ὁσίως, καὶ δίκαιως, Ἐ ἀ-
 μέμπως ὑμῖν τοῖς πῖσενουσι ἐγενήθη-
 μεν, καθάπερ οἶδατε, ὡς ἕνα ἕκασον ὑ-
 μῶν, ὡς πατὴρ τέκνα ἑαυτοῦ, παρὰ
 καλοῦτες ὑμᾶς, καὶ παρὰ μωδούμενοι,
 Ἐ μαρτυ

cessé loqui quicquid, siquidem ipsi de uobis
 annunciant, qualem aditū habuerimus
 ad uos, & quomodo conuersi fueritis ad
 deū a simulacris, ut seruiretis deo uiuen-
 ti, & ueraci, & expectaretis filium eius de
 cœlis, quem excitauit a mortuis, Iesum,
 q̄ liberat nos ab ira uetura. Nā ipsi no- II
 stis fratres, introitum nostrum ad uos,
 quod nō fuerit inanis, sed ante malis af-
 flicti, & contumelijs affecti, quēadmodū
 scitis, in Philippis, audacter egerimus in
 dño nostro ad loquendū apud uos euan-
 gelium dei, in multo certamine. Siquidē
 exhortatio nostra nō fuit ex impostura,
 neq; ex imunditia, neq; in dolo, sed quē
 admodū probati fueramur a deo, ut no-
 bis cōmitteretur euāgeliū, ita loquimur,
 nō ut hoibus placentes, sed deo, qui pro-
 bat corda nostra. Neq; enim unquē in ser-
 mone adulationis uersati sumus, quēad-
 modū nostis, nec in occasione auaritiæ,
 deus est testis, neq; querentes ex hoibus
 gloriā, nec a uobis, nec ab alijs, cum posse
 mus in autoritate esse, tanquē Apli, sed fui-
 mus placidi in medio uestri, perinde ac si
 nutrix foueat suos filios, sic affectu ppen-
 si, in uos, aīo cupim⁹ impertire uobis, nō
 solum euangelium dei, uerum etiam no-
 stras ipsorum animas, propterea quod
 chari nobis esse cœperitis. Meministis
 em̄ fratres laboris nostri, ac sudoris. No-
 cte enim ac die, opus facientes, ob id ne
 cui uestrum essemus oneri, prædicauī-
 mus apud uos euangelium dei, uos au-
 tem testes estis & deus, quē sancte & iuste,
 & inculpate uobiscū q̄ credebatis, uersati
 fuerim⁹, quēadmodū nostis, ut erga unū
 quēq; uestrū, tāquē pater erga filios suos,
 fuerim⁹ affecti, obsecrātes uos & cōsolātes
 & obtestantes

καὶ μαρτυροῦμενοι εἰς τὸ περιπατήσαι ὑμᾶς
 ἀξίως τοῦ θεοῦ, τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς εἰς
 τὴν αὐτοῦ βασιλείαν καὶ δόξαν, διὰ τοῦτο
 καὶ ἡμεῖς ἐνχαριστοῦμεθα τῷ θεῷ ἀδια-
 λείπτως, ὅτι παραλαβόντες λόγον ἀκοῆς
 παρ᾽ ἡμῶν τοῦ θεοῦ, ἐδέξασθε οὐ λόγον ἀν-
 θρώπων, ἀλλὰ καθὼς ἔστιν ἀληθῶς, λόγον
 θεοῦ, ὃς καὶ ἠνοήθηται ἐν ὑμῖν τοῖς πιστέ-
 ουσιν, ὑμεῖς γὰρ μιμηταὶ ἐγενήθητε ἀδελ-
 φοὶ τοῦ ἁγίου ἐκκλησιῶν τοῦ θεοῦ, τῶν οὐσῶν ἐν τῇ
 ἰουδαίᾳ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὅτι ταῦτα
 ἐπάθετε, ὅτι ὑμεῖς ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλι-
 τῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν ἰουδαίων, τῶν
 καὶ τὸν κύριον ἀποκτενάντων Ἰησοῦν, ὅ-
 τους ἰδίους προφήτας, ὅτι ἡμεῖς ἐκδιωζάν-
 των, ὅτι θεῶν μὴ ἀρεσκόντων, καὶ πᾶσιν ἀν-
 θρώποις ἐναντίων, κωλυόντων ἡμᾶς τῆς ἐθι-
 νεστὶ λαλήσαι, ἵνα σωθῶσιν, εἰς τὸ ἀναπλη-
 ρῶσαι αὐτῶν τὰς ἀμαρτίας πάντοτε, ἔφθα-
 σε δὲ ἐπ' αὐτοὺς ἡ ὀργὴ, εἰς τέλος. ἡμεῖς δὲ
 ἀδελφοὶ ἀπορφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν πρὸς
 καιρὸν ὄρας, προσώπων, οὐ καρδίας, περιόσο-
 τέρως ἐσπουδάσαμεν τὸ προσώπων ὑμῶν
 ἰδεῖν ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ, διὸ ἠθελήσαμεν
 ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, ἐγὼ μὲν παῦλος ἢ ἄ-
 πας, ὅτις, καὶ ἐνέκομεν ἡμᾶς ὁ σατανᾶς,
 τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπίς, ἢ χάρις, ἢ σέφανος
 καυχίσιτος, ἢ οὐχὶ καὶ ὑμεῖς, ἐμπροθερ τοῦ
 κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν τῇ αὐτοῦ
 παρουσίᾳ; ἡμεῖς γὰρ ἔσε ἢ δόξα ἡμῶν
 καὶ ἡ χάρις, διὸ μηκέτι σέγοντες ἐνδοκίσα-
 μεν κατ' ἐλπίαν ἐν ἀθλίωσι μόνον, καὶ ἐπέμ-
 ψαμεν ἡμῶν τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, ὅτι δι-
 άκονορ τοῦ θεοῦ, καὶ σωτηριῶν ἡμῶν ἐν τῷ
 ἐναγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ σκεῖσαι ὑμᾶς,
 καὶ προκαλέσαι ὑμᾶς πρὸς τὴν πίσιν ἡμῶν τῶν
 μηδένα σάνειδς ἐν ταῖς θλίψεσι ταύταις,
 ἀντι γὰρ οἴδατε, ὅτι εἰς τὸ κείμεθα, καὶ ὅτε
 πρὸς ὑμᾶς ἦμεν, προελέγομεν ὑμῖν, ὅτι
 μέλλομεν

& obtestātes ut ambularetis, digne deo,
 qui uocasset uos in suum regnum ac glo-
 riam, quapropter & nos gratias agimus
 deo indefinenter, quod cum acciperetis
 sermonem auditus a nobis, dei, accipi-
 stis, non sermonem hominum, sed sicut
 erat uere, sermonem dei, qui & agit in uo-
 bis credentibus. Vos enim imitatores fa-
 cti estis fratres, ecclesiarum dei, quæ sunt
 in Iudæa, in Christo Iesu, quod eadem
 passi sitis, & uos a proprijs contribuli-
 bus, quemadmodū & ipsi nos a Iudæis,
 qui ut & dominum occiderunt Iesum, &
 proprios prophetas, ita & nos persecuti
 sunt, & deo non placent, & omnibus ho-
 minibus aduersantur, qui obsistunt no-
 bis, ne loquamur gentibus, ut saluent, ut
 expleat sua peccata semper. Peruenit au-
 tem in illos ira dei in finem. Cæterū nos
 fratres orbatu uobis ad spacium temporis,
 aspectu, non corde, uehementius stu-
 dimus uidere faciem uestram, in mul-
 to desyderio. Quapropter uoluimus ue-
 nire ad uos, ego quidem paulus, & se-
 mel, & iterum, & obstitit nobis Satanas.
 Nam quæ est nostra spes, aut gaudium,
 aut corona gloriationis, an non & uos,
 in conspectu domini nostri Iesu Christi,
 in eius aduentu? Vos enim estis gloria
 nostra & gaudium. Proinde cum non
 amplius ferremus, uisum est nobis, ut
 Athenis resideremus soli, ac misimus
 Timotheum fratrem nostrū, & ministrū
 dei, & adiutorē operis nostri, in euāgelio
 Christi, ut cōfirmaret uos, & cōsolaretur
 uos de fide nostra, ne quisquē turbaretur
 in pressuris his. Nam ipsi nostis, nos in
 hunc usum positos esse. Etem cum apud
 uos essemus, p̄dicebamus uobis fore, ut
 pressuram

III

μέλλομεν δλίθεισθαι, καθὼς καὶ ἐγγύετο
 Ἐοῖδατε. Διὰ τοῦτο καὶ γὰρ μὴκέτι σέγωμ,
 ἔπεμψα εἰς τὸ γνῶναι τίς τις ὑμῶν, μή
 πως ἐπίρασεμ ὑμᾶς, ὁ πρὸς ἡμῶν, καὶ εἰς κε
 νόμ γρήγεται ὁ κόπος ἡμῶν. Ἀρτι δὲ ἔλθον/
 τὸ Τιμοθέου πρὸς ἡμᾶς ἀφ' ὑμῶν, καὶ
 ἐναγγελισαμένου ἡμῖν τίς τις ὑμῶν, καὶ τίς
 ἀγάπῃ ὑμῶν, καὶ ὅτι ἔχετε μνείαν ἡμῶν
 ἀγαθῶν πάντοτε, ἐπιποδοῦντες ἡμᾶς ἰ/
 δῆμ, καθάπερ Ἐοῖδατε ὑμᾶς, Διὰ τοῦτο πα
 ρεκλήθημεν ἀδελφοὶ ἐν ὑμῖν, ἐπὶ πάσῃ τῇ
 δλίφῃ, καὶ ἀνάγκῃ ἡμῶν, Διὰ τὸ ὑμῶν πίστεως,
 ὅτι νῦν ζῶμεν, ἐὰν ὑμᾶς σήκετε ἐν κυρίῳ.

τίνα γὰρ εὐχαριστίαν δωάμεθα θεῷ
 θεῷ ἐνταποδοῦναι περὶ ὑμῶν ἐπὶ πάσῃ
 τῇ χαρᾷ καὶ χαίρομεν δι' ὑμᾶς ἐμπροσθερ
 θεοῦ ἡμῶν νυκτὸς καὶ ἡμέρας ὑπερεκπει
 ρῖσσοι δ' ἐομῆμοι, εἰς τὸ ἰδέσθαι ὑμῶν τὸ πρό/
 σωπον, καὶ καταρτίσαι τὰ ὑσθήματα τῆς
 πίστεως ὑμῶν, ἅντες δὲ ὁ θεὸς καὶ πατὴρ
 ἡμῶν, καὶ ὁ κύριος ἡμῶν ἸΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ
 καθυπαῖνα τίς ὁ δὲ ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς,
 ὑμᾶς δὲ ὁ κύριος πλεονάσαι Ἐπερίσθεν/
 σα τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους, καὶ εἰς πάν/
 τας, καθάπερ καὶ ἡμεῖς εἰς ὑμᾶς, εἰς τὸ ση/
 ρίξαι ὑμῶν τὰς καρδίας ἀμέμπτους ἐν ἁ/
 γίωσάνῃ ἐμπροσθερ τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς
 ἡμῶν, ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἸΗ/
 ΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων
 αὐτοῦ. τὸ λοιπὸν οὖν ἀδελφοὶ ἐρωτῶμεν
 ὑμᾶς καὶ παρακαλοῦμεν ἐν κυρίῳ ἸΗΣΟΥ,
 καθὼς παρελάβετε παρ' ἡμῶν, τὸ πῶς δὲ
 ὑμᾶς περὶ πατέρῃ Ἐρέσκον θεῷ, ἵνα πε/
 ριστεύητε μάλλον. οἶδατε γὰρ, τίνας παραγ/
 γελίας ἐδώκαμεν ὑμῖν διὰ τοῦ κυρίου ἸΗ/
 ΣΟΥ. τοῦτο γὰρ ὄβρι δέλημα τοῦ θεοῦ, ὁ ἁγι/
 ασμὸς ὑμῶν, ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορ/
 νείας, εἰδέναι ἕκασον ὑμῶν τὸ εἰναυτο σκεῦ/
 ος κτᾶσθαι ἐν ἁγίασμῳ καὶ ἀμῆ, μὴ ἐν πά/
 ρα ἐπιθυμίας

pressuram pateremur, quemadmodum
 & euenit, & nostis. Quapropter & ego
 nō amplius ferens, nisi ad hoc ut cogno
 scerem fidē uestrā, ne quo pacto tētaffet
 ille qui tentat, & inanis factus esset labor
 noster. Nup̄ autē cū uenisset Timotheus
 ad nos a uobis, & annūciaffet nobis fidē
 ac dilectionē uestram, & quod habeatis
 memoriā nostri bonā semper, desyderan
 tes nos uidere, quemadmodū & nos uos,
 Idcirco cōsolationē accepimus fratres no
 mine uestro, ī omni pressura & necessita
 te nostra, per uestrā fidē. Quoniā nuncui
 uimus, si uos statis in dño. Quā cū gra
 tiarum actionē possumus deo repende
 re de uobis in omni gaudio, quod gaude
 mus propter uos in cōspectu dei nostri,
 nocte ac die, supra modum orantes, ut uī
 deamus uestram faciem, & suppleamus
 quæ defunt fidei uestræ. Ipse uero deus
 & pater noster, & dñs noster Iesus Chri/
 stus, dirigat uiam nostrā ad uos, uos autē
 dominus abundantes & exuberantes fa
 ciat, mutua inter uos charitate, & in oēs,
 quemadmodum & nos in uos, ut confit/
 met uestra corda, irreprehēsibilia in san
 ctimonia, coram deo & patre nostro, in
 aduentu domini nostri Iesu Christi, cū
 oibus sanctis ei⁹. Quod supest igit̄ fra
 tres, rogamus uos & adhortamur in do
 mino Iesu, quemadmodum accepistis a
 nobis, quomodo oporteat uos ambu
 lare, & placere deo, ut abundetis magis.
 Nostis em̄, quæ præcepta dederim⁹ uo
 bis, per dñm nostrū Iesum. Hac enim
 est uoluntas dei, sanctificatio uestra, ut
 abstineatis a fornicatione, & sciat unus/
 quisq; uestrum suum uas possidere, in
 sanctificatione, & honore, non in affe/
 ctu con

Ἡ ἐπιθυμία, καθάπερ καὶ τὰ ἔθνη, τὰ μὴ εἰδὸς
 τὰ τὸν θεόν, ἢ μὴ ὑπερβαίνῃ καὶ πλεονεκτῆν
 ἐν τῷ πράγματι τὸν ἀδελφόν αὐτῆς, διότι
 ἐκδικῶς ὁ κύριος περὶ πάντων τούτων,
 καθὼς καὶ προσέψαμεν ὑμῖν καὶ μαρτυροῦμεν
 ἔτι, ὅτι ἐκάλεισεν ἡμεῖς ὁ θεὸς ἐπὶ ἀκαθαρ-
 σίας, ἀλλὰ ἐν ἁγιασμῷ, τοιοῦτο δὲ ἀθετῶν
 ἀνὰ ἀνθρώπων ἀθετῆ, ἀλλὰ τὸν θεόν τὸν δίδ-
 οντα τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον αὐτῆς εἰς ὑμᾶς.
 περὶ δὲ φιλιαδελφίας, ὅτι χρεῖαν ἔχετε
 χάριτος ὑμῖν, αὐτοὶ γὰρ ὑμεῖς θεοδίδοκα
 τοὶ ἔσε εἰς τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους, Ἐπεὶ ποι-
 ῆτε αὐτὸ εἰς πάντας τοὺς ἀδελφούς, τοῦσ
 ἐν ὅλῃ τῇ μακεδονίᾳ, παρακαλοῦμεν δὲ ὑ-
 μᾶς ἀδελφοὶ περισσεύειν μάλλον Ἐφίλο-
 τιμῶν, ἠοιχάζειν Ἐπράσσειν τὰ ἴδια, Ἐ-
 ἰργάζεσθαι τὰ ἰδίαις χερσὶν ὑμῶν, καθὼς
 ὑμῖν ἐνετείλαμεν, ἵνα περιπατῆτε ἐν χη-
 μόνωσιν πρὸς τοὺς ἕξω, Ἐμὴ μὲν ὅτι χρεῖαν
 ἔχετε. Ὁ δὲ λόγος δὲ ὑμᾶς ἀγαπᾶν ἀδελ-
 φοὶ περὶ τῶν κοιμηθέντων, ἵνα μὴ λυπη-
 ᾶτε, καθὼς Ἐοἱ λογιστοὶ, οἱ μὴ ἔχοντες ἐλ-
 πίδα, εἰς τὸ πισεύομεν, ὅτι ἸΗΣΟΥΣ ἀπέθανεν
 Ἐἀνέστη, οὕτως Ἐὁ θεὸς τοὺς κοιμηθέντας
 διὰ τοῦ ἸΗΣΟΥ ἄξει σὺν αὐτοῖς. τοῦτο γὰρ
 ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ
 ζῶντες οἱ περιληπόμενοι εἰς τὴν παρουσί-
 αμ τοῦ κυρίου, ὅτι μὴ φθάσωμεν τοὺς κοι-
 μηθέντας, ὅτι αὐτὸς ὁ κύριος ἐν κελύσμα-
 τι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου, καὶ ἐν σάλπι-
 γῇ θεοῦ, καταβήσεται ἀπὸ οὐρανοῦ, καὶ οἱ νε-
 κροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον, Ἐ-
 πίπετα ἡμεῖς οἱ ζῶντες, οἱ περιληπόμενοι,
 ἅμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαχσόμεθα ἐν νεφέ-
 λαις, εἰς ἀπάντησιν τοῦ κυρίου εἰς αἴερα, καὶ
 ἔντως πάντοτε σὺν κυρίῳ ἐσόμεθα.

Ὡς παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς
 λόγοις τούτοις. περὶ δὲ τῶν χρόνων καὶ
 τῶν καιρῶν ἀδελφοὶ ὅτι χρεῖαν ἔχετε ὑ-
 μῖν γράφεσθαι.

et uobis cupiditatis, quemadmodum & gen-
 tes, quæ non uouerunt deum, ne quis op-
 primat ac fraudet in negotio fratrem suum,
 propterea quod ultor est dominus, de omni-
 bus his, quemadmodum & ante diximus
 uobis, & testificati sumus. Non enim uo-
 cauit nos deus immunditiæ causa, sed in
 sanctificatione. Proinde qui reijcit, non re-
 ijcit hominem, sed deum, qui dedit spiri-
 tum suum, sanctum in uos. Cæterum de
 fraterna charitate, non necesse habetis, ut
 scribam uobis, ipsi namque diuinitus do-
 cti estis, ut diligatis uos inuicem. Nam &
 facitis hoc erga cunctos fratres, qui sunt
 in tota Macedonia. Obsecramus autem
 uos fratres, ut abundetis magis, & in hoc
 incumbatis, ut quieti sitis, & agatis res pro-
 prias, & operemini proprijs manibus ue-
 stris, sicuti uobi præcepimus, ut ambuletis
 honeste, erga extraneos, & nulla re uo-
 bis sit opus. Cæterum nolo uos ignorare
 fratres, de ijs qui dormiunt, ne doleatis,
 quemadmodum & ceteri non habentes
 spem. Nam si credimus, quod Iesus mor-
 tuus est, & resurrexit, sic & deus eos qui dor-
 miunt, per Iesum adducet cum illo. Hoc
 enim uobis dicimus in uerbo domini, quod
 nos qui uiuimus & relinquimur in aduen-
 tum domini, nequaquam præueniemus eos
 qui dormiunt. Quoniam ipse dominus in
 hortatu, & uoce archangeli, & in tuba dei
 descendet de cælo, & mortui in Christo
 resurgent primum, deinde nos qui uiui-
 mus, qui relinquimur, simul cum illis, ra-
 piemur in nubibus, in occursum domini
 in aera, & sic semper cum domino erimus.
 Proinde consolemini uos mutuo in uer-
 bis his. Porro de temporibus, & articu-
 lis temporum fratres, non est opus, ut uo-
 bis scribam

V
 k bis scribā

μὴ γράφω. αὐτοὶ γὰρ ἀκριβῶς οἶδατε,
 ὅτι ἡμέρα κυρίου, ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ, οὕτως
 ἐρχέται. ὅταν γὰρ λέγωσιν, εἰρήνη καὶ ἀσφάλ-
 λεια, τότε ἀφινδύωσ' αὐτοῖς ἐφίσταται ὁ θεός,
 ὡς περὶ ἡ δόξ' ἡ τῆς ἐν γαστρὶ ἐχοῦσῃ, καὶ οὐ μὴ
 ἐκφύγωσιν. ἡμεῖς δὲ ἀδελφοί, οὐκ ἔσε-
 ῖν σκοπεῖτε, ἵνα ἡμέρα ἡμᾶς ὡς κλέπτης κα-
 ταλάβῃ. πάντες ἡμεῖς ἡοὶ φωτός ἐσε, καὶ ἡ
 ἡοὶ ἡμέρας, οὐκ ἔσμεν νυκτός, οὐδὲ σκοτούς.
 ἄρα οὐ μὴ καθιένωμεν ὡς καὶ οἱ ληῖπτοί,
 ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ νήφωμεν. οἱ γὰρ καὶ
 δύνοντες, νυκτός καθιένουσι, καὶ οἱ μεθυ-
 σκόμοιοι, νυκτός μεθύουσι. ἡμεῖς δὲ ἡμέ-
 ρας ὄρντες, νήφωμεν, ἐρδυσάμενοι θώρακα
 πίστεως καὶ ἀγάπης, Ἐπι κεφαλαίαν, ἐλ-
 πίδα σωτηρίας, ὅτι οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ θεός
 εἰς ὀργὴν, ἀλλ' εἰς περισσοῖσιν σωτηρίας,
 διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἸΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, τοῦ
 ἀποθανόντος ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα ἔιτε γρηγορῶ-
 μεν, ἔιτε καθιένωμεν, ἅμα σὺν αὐτῷ ζήσω-
 μεν. διὸ παρακαλεῖτε ἀλλήλους, καὶ οἰκο-
 δομεῖτε ἕξ ἑαυτῶν ἕνα καθὼς καὶ ἡμεῖς ποιεῖτε. Εξω-
 τῶμεν δὲ ἡμᾶς ἀδελφοί, εἰδέναι τοὺς κοπι-
 ῶντας ἐν ἡμῖν, καὶ προϊσαμένους ἡμῶν ἐν
 κυρίῳ, καὶ νοθετοῦντας ἡμᾶς, καὶ ἡγεῖσθ' αὐ-
 τοὺς ὑπὲρ ἐκπερισσοῦ ἐν ἀγάπῃ, διὰ τὸ ἐξ-
 γον αὐτῶν, ἐξωλένετε ἐν ἑαυτοῖς, παρακα-
 λοῦμεν δὲ ἡμᾶς ἀδελφοί, νοθετῆτε τοὺς ἀ-
 τάκτους, παραμυθεῖτε τοὺς ὀλιγοψύχους
 ἀντέχετε τ' ἀδενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς
 πάντας, ὄρατε, μήτι κακὸν ἀντίκακον
 τινὶ ἀποδοῖ, ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώ-
 κετε. Ἐἰς ἀλλήλους, καὶ εἰς πάντας, πάν-
 τοτε χαίρετε, ἀδιαλείπτως προσεύχετε,
 ἐν παντὶ ἔνχαριθεῖτε. τοῦτο γὰρ θέλημα
 θεοῦ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ἡμᾶς. τὸ πνεῦ-
 μα μὴ σβέννυτε. προφητίαν μὴ ὀλιγο-
 σπεύετε. πάντα δοκιμάζετε, τὸ καλὸν
 κατέχετε, ἀπὸ πάντων εἰδούς πονηροῦ
 ἀπέχεσθε

bis scribam. Ipsi enim plane scitis, quod
 dies ille domini, ut fur in nocte, ita ventu-
 rus sit. Cum enim dixerint, pax, & tuta
 omnia, tunc repentinus eis imminet inte-
 ritus, sicuti dolor partus, mulieri pregnā-
 ti, & nō effugiēt, at uos fratres, nō estis i te-
 nebris, ut dies ille uos tāc̄ fur opprimat.
 Omnes uos filij lucis estis, & filij diei. Nō
 sumus noctis, neq; tenebrarū. Proinde,
 ne dormiamus, sicut & ceteri, sed uigile-
 mus & sobrii simus, nam qui dormiunt,
 nocte dormiunt, & qui inebriantur, no-
 ctu sunt ebrii. At nos qui sumus diei, so-
 brii simus, induti thoracem fidei, & chari-
 tatis, & galeam spem salutis. Quoniā nō
 posuit nos deus in iram, sed in acquisitio-
 nem salutis, per dominum nostrum Je-
 sum Christum, qui mortuus est pro no-
 bis, ut siue uigilemus, siue dormiamus, si-
 mul cum illo uiuamus. Quapropter ad-
 hortemini uos mutuo, & ædificetis sin-
 guli singulos, sicut & facitis. Rogamus
 autem uos fratres, ut agnoscatis eos, qui
 laborāt in uobis, & qui præsunt uobis in
 domino, & admonent uos, ut habeatis il-
 los in summo precio in charitate, propter
 opus illorum, pacem habete cū illis. Ob-
 secramus autem uos fratres, inor-
 dinatos, consolamini pusillanimes, suble-
 uate infirmos, lōganimes estote erga om-
 nis. Videte, ne quis malū pro malo cui-
 piam reddat, sed semper quod bonū est
 sectamini, & erga uos inuicē, & erga om-
 nis. Semper gaudete, indefinenter ora-
 te, in omnibus gratias agite. Hæc em̄ est
 uoluntas dei, in Christo Iesu erga uos.
 Spiritum ne extinguatis, prophetias ne
 aspernamini. Omnia probate, quod bo-
 num fuerit tenete. Ab omni specie mala
 abstinete